

Cheyenna Reinartz : 'Steeds maar weer die buikpijn' Uitgeverij Boekscout, Soest 2013. ISBN: 9789402202502 (Ziekte van Lyme/Buikklachten/Ziekte van Pfeiffer/Leveraandoening/ MOOCA/ED/1) Zie ook: www.boekscout.nl en <http://www.steedsmaarweerdiebuikpijn.nl/>

Soort boek/ziekte/stijl:

'Steeds maar weer die buikpijn' gaat over de periode van anderhalf jaar waarin Cheyenna Reinartz last had van buikpijn, er onder andere diverse infecties en bacteriën werden gevonden, de ziekte van Lyme werd vastgesteld en de ziekte van Pfeiffer waarbij de lever ook was aangedaan. Cheyenna Reinartz beschrijft in het boek van 166 pagina's hoe haar leven toen gedomineerd werd door ziek zijn, vele onderzoeken en ziekenhuisopnames en wat er daarnaast in haar leven gebeurde: een dagje naar het dolfinarium, haar liefde voor de paarden tot contacten met vrienden, schoolgang, familiegebeurtenissen, vakantie. Daarbij licht ze toe wat ze daarbij voelde, wat er gebeurde en hoe ze langzaam maar zeker weer beter werd. Het boek bevat ook enige kleurenfoto's.

Over de schrijfster:

De Zuid Limburgse Cheyenna Reinartz was bij het uitkomen van het boek (2013) 17 jaar. Toen zij ziek werd zat zij op het tweetalig VWO op het Eijkenhagen College in Landgraaf. Gedurende de ziekte periode besloot ze de overstap te maken naar de HAVO. Cheyenna woont bij haar ouders die gedurende haar ziekteperiode altijd voor haar klaar stonden. Cheyenna schreef wat er gebeurde gedurende deze periode op voor haar eigen verwerking op hetgeen resulteerde in dit boek.

<http://www.steedsmaarweerdiebuikpijn.nl/> : 'Ik ben Cheyenna Reinartz (...) Ik ben 1,5 jaar lang ziek geweest. Om alles te verwerken heb ik alles in een dagboekje bijgehouden. Omdat iedereen in mijn omgeving veel belangstelling had ben ik een boek gaan schrijven. Namelijk het boek: Steeds maar weer die buikpijn.'

www.boekscout.nl : "Ik ben een jong meisje van 17 jaar. Mijn leven heeft altijd in het teken van dierenliefde gestaan. Voor ik ziek werd, had ik een paard, een pony en drie konijnen, die alles voor mij betekenden. Tijdens mijn ziekteperiode zijn twee konijnen gestorven en het paard heb ik moeten laten inslapen. Mijn pony moest ik verkopen, omdat ik er niet meer voor kon zorgen en te ziek was om nog te rijden."

Korte bespreking:

Uitgebreed gaat Cheyenna in op de diverse ziekenhuisopnames en onderzoeken die ze onderging. In februari 2012 kreeg ze erge buikpijn, voelde zich misselijk en ellendig. Omdat het maar niet overging belandde ze steeds weer in het ziekenhuis waar dan vele onderzoeken werden gedaan, bacteriën of infecties werden gevonden waarvoor ze met antibiotica werd behandeld.

Maar steeds kwam de pijn terug, en werden achtereenvolgens een half jaar later de ziekte van Lyme vastgesteld en weer een aantal ziekenhuisopnames later de ziekte van Pfeiffer. Toch bleef Cheyenna maar ziek, soms zo ziek dat haar ouders bang waren dat ze dood zou gaan. Ze viel kilo's af, moest spugen, droogde uit, kreeg een infuus en sondevoeding. Uiteindelijk werd na een jaar ook gedacht dat een chronische koolmonoxidevergiftiging belangrijk zou kunnen zijn en werd een slecht functionerende CV-ketel gerepareerd. Ondertussen beschrijft Cheyenna ook hoe haar

leven veranderde door de vele ziekenhuisverblijven, welke uitjes ze had en hoe ze met (school)vriendinnen omging. Inmiddels is Cheyenna opgeknapt. Ze is met familie op vakantie geweest in Turkije.

Wat viel op:

Hoeveel verschillende onderzoeken Cheyennah heeft moeten ondergaan, hoeveel verschillende infecties en bacteriën, later ook de ziekte van Lyme en Pfeiffer er werden gevonden en geconstateerd en dan ook nog chronische koolmonoxide vergiftiging. Dat moet gekmakend zijn als je je ondertussen erg ziek blijft voelen. Geen wonder dat Cheyennah zegt (<http://www.steedsmaarweerdiebuikpijn.nl/het-boek.html>) : ‘Toen het boek bijna klaar was bedacht ik me dat het boek misschien ook steun kon bieden aan mensen met dezelfde klachten. Veel mensen worden niet geloofd door hun dokter en worden daar helemaal gek van. Vaak voelde ik mij ook zo, want er kwam vaak niks concreets uit de onderzoeken.’

Citaten:

Pag. 11: De ontstekingswaarden waren erg hoog. Nu wees echt alles erop dat het een blindedarmonsteking was. Ik werd opgenomen op de kinderafdeling.’

Pag.15: Toen zeiden ze bij de nightcare: “Dan wachten jullie maar even totdat het beter gaat.” En toen had mama er echt genoeg van, ze moest huilen en gaf de telefoon aan papa. Mijn vader werd boos, want wij wisten ondertussen hoe lang zo’n pijnaanval duurde.’

Pag.68:“Wij willen nu niet onbeleefd doen, maar dat willen we vanaf nu eigenlijk niet meer horen. Je mag je verhaal wel vertellen, maar wij zijn niet geïnteresseerd hoeveel pijn je hebt en hoe slecht jij je voelt.”

Pag.111: ‘Dokter Anneke wilde ook de lever weer controleren, omdat ik tijdens de Pfeiffer ook een leverontsteking had.

Pag.165: ‘Ik ben blij dat ik weer helemaal opgeknapt ben van het ziek zijn. Het was een heftig anderhalf jaar.’

Recensies/extra:

<http://landgraafkoerier.com/2013/10/04/17-jarige-landgraafse-krijgt-geheimzinnige-ziekte/>

Inkijken: <http://www.boekscout.nl/shop/ViewProduct.aspx?bookId=4237>